

Ու Իլիականն ու Ողիւսական
 Սերաթըռեան ընդ երգ ծովուն :
 Դ՛ էր աչեայ՝ լուռ եւեթ կային
 Լըրկինք ու երկիր եւ ծով զնովաւ .
 Լ՛յլ արդ երգեն յաչքս կուրին
 Լըրկինք ու երկիր եւ ծով տակաւ :

Լ. ՇԴՈՂՊԵՐԿ

Նոռագ ի Ծով :

Հըզօր է ծով , այլ հզօրագոյն որ վարէ զխեռն կոհակ .
 Չեռն քօ , Տէր , կառօյց զափունս , պեղեաց զանդունդն անյատակ .
 Շունչ որ խաղաց ի սկըզբանէ յերես նորին՝ խաղայ ցարդ .
 Ի նոյն թափոյ նհանջեալ ալեաց՝ գլորին յառնեն ու անկանին :
 Ի գաւառացն անձրեւու ամպ քօ յարուցեալ իբրու նախ՝
 Լըթայ՝ ռոգել զերկիր տարած , ածել հովտաց ըզդալար .
 Լ՛շխարհք ազանց սպասեալ մընան հողմնավար լայն հովանոյն ,
 Լը ի տարափ տեղոյն՝ լըսեն խընդիւ զհընձոցն աւետիս :
 Լըս կարկառեալ հայիւմ ընդ այդ համատարած կապուտակ
 Ուր տարմաբար ցընծան կայտուն յարեւ կատարք բիւր ալեաց
 Իբր ամբօխի մեծի պարզեալք ի վեր բազուկք ծափ ի ծափ .
 Դ՛իտեմ ըզնաւս կղզի՝ կղզոյ հըրուանդանէ հըրուանդան
 Սերթ տարադէմք յաշխարհ հեռի , յերկրէ հընոյ մերթ ի դարձ .
 Հողմ քօ համբոյր վարէ զնոսին մինչ բարձեալ քան ակաղձունք
 Յաղխամաղխէ ծագաց երկրի , եւ կենաց քաղցրր զանձուք ,
 Սինչեւ նաւազն ի նաւահայս բերկրապատար արկեալ ձայն
 Ս՛ագըլցելով ընդ կայմ ծրարեալ իջուցանէ զառագաստ :
 Լ՛յլ ո՞ հանդուրժիցէ ժուժկալել քօց մըրրըրկաց .
 Ո՞ բաւիցէ՝ նդդէմ կալ շընչոյն ծովայարոյց ծովասաստ .
 Լ՛ըդարութիւն քօ , Տէր , հասեալ հարու զերկիրս ի դալուկ
 Լըբ ի տորմիզս կուռ խազմամուղ ընդ խրոխտ մկանունս պերճասահ՝
 Որ քաղաքաց տանին հըրձիգս ու աւեր անբոյթ պետութեանց ,
 Յանկարծոյն թափ շըրջապըտոյտն անկանիցի փոթորիկ .
 Լ՛ռագաստից թուուցեալ ձըրձին հանգոյն վըշոյն ծըւենից ,
 Կայմք խորտակեալ քակտին , ընդ կողս ի վայր ի վայր ճողփան վէժք ,
 Լ՛հեղ նոյին մենքենայք հոսին յանդունդս անյատակ .
 Լը ջոկք մարտկացըն վառելոց ի զարդ զինու ճակատուց
 Յորձանասոյզ կոծեալք կամ դի ցուրտ ի պարեխս ընկեցիկք :
 Յայնժամ ազինք ահարեկք դուլ տան առ մի վայր ի կըռուոյ :
 Լ՛լիքդ անդուլք ծախեալ մաշեն զափունս երկրի հինաւուրց .
 Դ՛աշտք արգաւանդք զեռան ի մօրս , տապալ դընին սարաւանդք ,
 Լ՛մբովտք ծովուն վարեն զաւազ ի շինամեջս ողողակ .
 Սինչ ի բացի անդր ի կանաչ միջածովուն ի սենեակ
 Ուր լայնասփիւռ ծաւալին ջուրք եւ խորագոյնս սուզի լար ,
 Ուր ի քընին գործոց քօց , Տէր , չժամանէ ակն հետազօտ ,
 Լ՛նդ դու մարգէս զորդնըն բըստոյ կանգնել զխարակս իւր ըստուարս .
 Լ՛նդ ջուրքք զօղեալ կառուցանէ դարուց ի դար զիւր շինուած ,

Սինչեւ բարձցէ 'նդ մրկանունս ծայր՝ կալ ամբարտակ ձիգ ալեաց ,
Ու ի բեւեռացն հարաւոյ փրչրել յեղերս Յաբանաց :

Դու տաս հրաման կրակաց ի խորս ուկիանու շիջանուտ
Պարզել ի վեր ըզնորակերտ լերինս , կանգնել զազաթունս՝
Ի վայր ապաստանի մըրրբրկակոծ երամուց :

Հաւք եւ ծրփանք ալեաց ածեն ժայռից ըզխոտ եւ ըզծառ .

Խաղան աղբերք կարկաջահոս , չքթեն սրզոխք ըզլըճակ՝
Որք ի խոռոչս անդ խաղաղին շուրջ ի բոլոր ծաղկածիքք :

Դու հայեցեալ յարարս քոյին եւ ասացեր՝ Բարի է .

Վեղ հովիտք լուռք փառըս տան պըճ'նեալք ի գեղ ամարան .

Եւ քեզ մայրիք յուկիական հողմոյն շարժլեալք ի շառաչ՝

Ընդ գանչելոց ափանցն յաւերժ վերաձայնեն երգս յաւաչ :

ՊՐԱՅԷՆԳ

Առ Ուկիան :

Օ ի հեշտալիք են անտառք անմարդաձայնք եւ անկոխք ,
Վանի զմայլիչ է ոգւոց ափըն լուին մենաւոր .

Ընկերութիւն է անդէն՝ զոր ոչ խոռովեն այլ ամբոխք ,

Ի խոր խաղացքս ծովուն , յորում ալիք դաշնաւոր :

Ոչ թէ պակաս ինչ ըզմարդ , այլ շատ սիրեմ ըզբնութիւն .

Վանդի՝ սմանէ տեսութիւնքն այն՝ որով զանձն իմ կորզեմ՝

Յամենայնէ՝ յոր եղէ եւ յոր լինելըս կարեմ ,

Եւ ի հեղուլ եւ խառնել ընդ տիեզերս , եւ ըզգալ՝

Օ որ ոչ յայտնելն կարեմ եւ ոչ ի սպառ ի լուռ կալ :

Ե՛րթ , ուկիան թուխ-կապոյտ եւ խորին , երթ թափ ընդ թափ ,

Օ ուր ըզմկանամք քովք քարշին գրնան տորմիղք բիւրախումք .

Օ աւերածու հետս իւր մարդ թողու յերկրի ցըծովափ .

Ընդ քո եզերք զիմակալ արձանանան նըմին թումք .

Ի ջըրեղէնն դաշտի դու միայն գործես աւերած .

Չիք անդ մարդոյ հետ քանդիչ , բայց մի եւեթ , ինքն ինքնին .

Յորժամ առ վայր մի հանգոյն տեղատարափ անձրեւին՝

Սիժէ ճողիմամք ի քոյին յանդընդախոր յորձանուտ ,

Ընդազաղ անպատան անլաց անսուգ ու անձանօթ :

Ոչ ձրգեսցեն ոտք մարդոյ կրնիքս ի քոյդ ասպարէս ,

Ոչ վարեսցէ նա զկապուտ քոյոց հովտաց յաւարի .

Դու վերացեալ եւ ելեալ ի բաց ըզնա հերքեսցես

Հենգնեալ զուժովն ապիկար՝ որով դըրորդ տայն երկրի .

Ընդընդամուղ դու տրոխմամբը ըզնա ձրգես ընդ երկինս

Եւ ջախջախեալ խաղալիկ տաս ծրփանացդ ահագին ,

Սինչ նա դեռ դից իւր մաղթէ , եւ առ օճան չըւառին

Հուպ նաւակայս կամ թէ գոգ ուրեք շնորհէ նըմին բաղդ .

Դու զնա վարեալ արկանես ի ցամաք . թող կացցէ անդ :

Որմնախարխար մենքենայք որձաքարից դըղեկաց

Սարսեցուցիչքն այն ազանց բախմամք թընդից շանթաթափք ,

Դըրդուեցուցիչք արքայից յիշխանանխատ քաղաքաց ,

Ախտահասակ կաղնեկուռք եւ լայնակող նաւափայտք՝

Յոր պանծացեալ մեծամիտք նոցին հաստիչք հողեղէնք՝